

מסכת קידושין

פרק ב

א. האיש מקדש בו ובשלוcho. האשה מתקדשת בזה ובשלוcho. האיש מקדש את בתו כשהיא נערה, בו ובשלוcho. האומר לאשה, התקדשי לי בתמרה זו, התקדשי לי בזו, אם יש באחת מהן שנה פרוטה, מקדשת. ואם לאו, אינה מקדשת. בזו ובזו ובזו, אם יש שנה פרוטה בכלן, מקדשת. ואם לאו, אינה מקדשת. היתה אוכלת ראשונה ראשונה, אינה מקדשת, עד שיהא באחת מהן שנה פרוטה:

ב. התקדשי לי בכוס זה של יין, ונמצא של דבש. של דבש, ונמצא של יין. בדינר זה של כסף, ונמצא של זהב. של זהב, ונמצא של כסף. על מנת שאני עשיר, ונמצא עני. עני, ונמצא עשיר, אינה מקדשת. רבי שמעון אומר, אם הטעה לשבח, מקדשת:

ג. על מנת שאני כהן, ונמצא לוי. לוי, ונמצא כהן. נתין, ונמצא ממזר. ממזר, ונמצא נתין. כן עיר, ונמצא כן כרד. כן כרד, ונמצא

בן עיר. על מנת שפיתי קרוב למרחץ, ונמצא רחוק. רחוק, ונמצא קרוב. על מנת שיש לי בת או שפחה גדלת, ואין לו. או על מנת שאין לי, ויש לו. על מנת שאין לי בנים, ויש לו. או על מנת שיש לי, ואין לו. ובכלם, אף על פי שאמרה, בלבי הנה להתקדש לו, אף על פי כן, אינה מקדשת. וכן היא שהטעתו:

ד. האומר לשלוחו, צא וקדש לי אשה פלונית במקום פלוני, והלך וקדשה במקום אחר, אינה מקדשת. הרי היא במקום פלוני, וקדשה במקום אחר, הרי זו מקדשת:

ה. המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים, אינה מקדשת. כנסה סתם ונמצאו עליה נדרים, תצא שלא בכתבה. על מנת שאין עליה מומין ונמצאו בה מומין, אינה מקדשת. כנסה סתם ונמצאו בה מומין, תצא שלא בכתבה. כל המומין הפוסלים בכהנים, פוסלים בנשים:

ו. המקדש שתי נשים בנשה פרוטה, או אשה אחת בפחות משנה פרוטה, אף על פי ששלח סבלונות לאחר מכאן, אינה מקדשת, שמחמת קדושין הראשונים שלח. וכן קטן שקדש:

ז. המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה, כאחת, אינו מקדשות. ומעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות, ולקט אחד כלכלה של

תַּאנִּים, וְשָׁלָהֶם הֵיטָה וְשָׁל שְׂבִיעִית הֵיטָה, וְאָמַר הָרִי כִלְכֶם
מְקַדְּשֹׁת לִי בְּכִלְכָּלָה זֶה, וְקִבְּלָה אַחַת מֵהֶן עַל יָדִי כָּלֹן, וְאָמְרוּ
חֲכָמִים, אֵין הָאֲחִיּוֹת מְקַדְּשֹׁת:

ח. הַמְּקַדֵּשׁ בְּחֵלְקוֹ, בֵּין קֹדְשֵׁי קֹדְשִׁים בֵּין קֹדְשִׁים קִלִּים, אֵינָהּ
מְקַדְּשֶׁת. בַּמַּעֲשֵׂר שְׁנִי, בֵּין שְׁוִיג בֵּין מִזִּיד, לֹא קֹדֵשׁ, דְּבָרֵי רַבִּי
מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּשֹׁיג לֹא קֹדֵשׁ, בְּמִזִּיד קֹדֵשׁ. וּבִהְקִדְּשׁ,
בְּמִזִּיד קֹדֵשׁ וּבְשֹׁיג לֹא קֹדֵשׁ, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
בְּשֹׁיג קֹדֵשׁ, בְּמִזִּיד לֹא קֹדֵשׁ:

ט. הַמְּקַדֵּשׁ בְּעֶרְלָה, בְּכֵלָאֵי הַפָּרֶם, בְּשׂוֹר הַנֶּסֶקֶל, וּבַעֲגָלָה עֲרוּפָה,
בְּצִפְרֵי מִצְרַע, וּבְשִׁעַר נָזִיר, וּפֶטֶר חֲמֹר, וּבִשְׂר בְּחֵלֶב, וְחֵלִין
שְׁנֵשְׁחָטוּ בַּעֲזָרָה, אֵינָהּ מְקַדְּשֶׁת. מִכֶּרֶן וְקֹדֵשׁ בְּדַמִּיהֶן, מְקַדְּשֶׁת:

י. הַמְּקַדֵּשׁ בְּתֵרוֹמוֹת וּבְמַעֲשָׂרוֹת וּבְמִתְּנֹת וּבְמֵי חֲטָאת וּבְאַפֶּר
חֲטָאת, הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת, וְאַפְלוּ יִשְׂרָאֵל: